

РЕШЕНИЕ

№ 267

гр. Плевен, 11.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, II ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на петнадесети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛА ЛЮБ. САХАТЧИЕВА

Членове: РЕНИ М. СПАРТАНСКА
КРАСИМИР ИВ. ПЕТРАКИЕВ

при участието на секретаря Е. М. Р.
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛА ЛЮБ. САХАТЧИЕВА Въззивно гражданско дело № 20214400500487 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и следващите от ГПК.

С Решение № 260338/28.04.2021г. Пл.РС , по гр. дело № 6523/2020 г. по описа на същия съд,е отхвърлил предявеният от ИВ. ХР. П.,ЕГН*****,гр.П. против ГД“ИН“-С. иск с правно основание чл.74,ал.1 от КТ за обявяване недействителността на трудов договор,сключен на 11.06.2020г. между ищеца и ГД“ИН“,С.,поради противоречието му със закона,като неоснователен и недоказан.

Със същото решение Пл.РС е отхвърлил предявените от ИВ. ХР. П.,ЕГН*****,гр.П. против ГД“ИН“-С., искове с правно основание чл.344,ал.1,т.1,2 и 3 от КТ вр.чл.225 от КТ,за отмяна на Заповед №Л-4319/08.10.2020г. на Гл.директор на ГД“ИН“-С. като незаконосъобразна,за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност и за заплащане на обезщетение за оставането му без работа,като неоснователни и недоказани.

Със същото решение Пл.РС е отхвърлил предявеният от ИВ. ХР. П., ЕГН*****, гр.П. против ГД“ИН“-С., иск с правно основание чл.180, ал.6 от ЗМВР ,за заплащане от страна на ответника на сума в размер на 200,00лв., дължима за облекло съразмерно с отработеното време, като неоснователен и недоказан, както и иск с пр.основание чл.180, ал.8 от ЗМВР за заплащане на сума в размер на 35,00лв.-еднократна парична сума за пътни разходи, ведно с дължимите лихви ,като погасен чрез плащане.

Осъдил е на осн.чл.78, ал.3 вр.ал.8 от ГПК ИВ. ХР. П., ЕГН*****, гр.П. да заплати на ГД“ИН“-С. деловодни разноси в производството пред Пл.РС в размер на 200,00лв. юрк. възнаграждение.

Постъпила е въззивна жалба от ИВ. ХР. П., ЕГН*****, гр.П., чрез пълномощника му адв.М. М. от АК-П. против решение №260338/28.04.2021г. на РС-Плевен, постановено по гр.д. №6523/2020г. по описа на същия съд, в частта му, в която е отхвърлен предявеният от Х. Х. П. против ГД“ИН“-С., иск с правно основание чл.74, ал.1 от КТ за обявяване недействителността на трудов договор, сключен на 11.06.2020г. между ищеца и ГД“ИН“, поради противоречието му със закона, като неоснователен и недоказан.

В жалбата се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение на Пл.РС в тази му част .Въззивникът счита, че вече е имал клауза „срок на изпитване“, сключена със същия работодател, но по служебно правоотношение. Лисва изискване в КТ и двата договора да са трудови. Неправилно РС е приел, че недействителност на клауза „срок на изпитване“ е налице само по отношение на трудовите договори, но не и при съществуващо предходно служебно правоотношение, възникнало по силата на административен акт. В жалбата се развиват съображения относно наличието на клаузи със срок за изпитване при сключени трудови договори по КТ и при възникнало служебно правоотношение .Въззивникът моли окръжният съд да отмени решението на Пл.РС в обжалваната му част със законните от това последици.

Постъпил е писмен отговор–Становище от въззиваемата страна ГД“ИН“, гр.С., чрез пълномощника юрк.Н. У.. В писмения отговор се излагат

доводи за неоснователност на подадената жалба и липса на посочените пороци в обжалваното решение на Пл.РС, в частта му, в която е отхвърлен предявеният от Х. Х. П. против ГД“ИН“-С., иск с правно основание чл.74, ал.1 от КТ за обявяване недействителността на трудов договор, сключен на 11.06.2020г. между ищеца и ГД“ИН“, поради противоречието му със закона, като неоснователен и недоказан. В жалбата на първо място се изтъкват аргументи за наличие на предходен договор със същия работодател, с включена клауза по чл.70, ал.1 от КТ, а въззивникът не е представил доказателства в тази насока. Напълно необосновано е твърдението на жалбоподателя, че вече е имал такава клауза със срок за изпитване по договор, сключен със същия работодател, но по служебно правоотношение. На следващо място се сочи твърдение на възложената от работодателя работа с длъжностите „Началник на затвор“ и „Преподавател, център за професионално обучение“. Моли решението на Пл.РС в обжалваната му част като правилно да бъде потвърдено. Претендират се разноски за юрк.възнаграждение.

Окръжният съд, като прецени доводите, изложени от страните и доказателствата по делото, намира за установено следното :

Въззивната жалба е неоснователна.

Решението на Районен съд-Плевен е правилно и законосъобразно в обжалваната му част.

Видно от представените по делото пред РС писмени доказателства ищецът ИВ. ХР. П. е сключил на 11.06.2020г. трудов договор №Л-2362 с работодателя ГД“ИН“ към Министъра на правосъдието ,гр.С., по силата на който служителя/работника/приема да изпълнява длъжността: “Преподавател, център за професионално обучение“ към Учебен център гр.П., при ГД“ИН“. В договора е посочено изрично, че същият се сключва за неопределено време, със срок за изпитване -6 месеца в полза на работодателя, считано от датата на встъпване в длъжност-чл.61, ал.1 КТ вр.чл.67, ал.1, т.1 от КТ вр.чл.70, ал.1 от КТ вр.чл.13, ал.2, т.6 и чл.19, ал.4 от ЗИНЗС и заповеди на Министъра на правосъдието. Служителят е постъпил на работа на 12.06.2020г.

Със заповед №Л-4319/08.10.2020г. на Гл.Д-р на ГД“ИН“ е прекратено трудовото правоотношение с ИВ. ХР. П. на длъжност “Преподавател,център за професионално обучение“ към Учебен център гр.П., при ГД“ИН“,на основание чл.71,ал.1от КТ-в срока за изпитване страната ,в чиято полза е уговорен може да прекрати договора без предизвестие.

Ищецът твърди в ИМ,че клаузата „срок за изпитване -6 месеца в полза на работодателя,считано от датата на встъпване в длъжност“ в сключеният договор №Л-2362/11.06.2020г. ,е недействителна,поради противоречие със закона,тъй като в предходни периоди е изпълнявал длъжности при същия работодател,включващи преподавателска дейност,дейност по обучаване на служители,командироваани в Учебния център,включван е в комисии по провеждане на изпити по теория и практика на курсисти в Учебен център към Затвора гр.П. и др.,като целият му житейски път е преминал в обучение на ученици и персонал от силови ведомства.Ищецът пред РС твърди,че през периода 06.03.2009г. до 10.02.2020г. е изпълнявал длъжността „Началник на затвор II категория“ в затвора гр.П.,а в периода 02.01.1995г.-06.03.2009г. е изпълнявал длъжността „заместник началник по социалната дейност“ в затвора –П..

В хода на съдебното дирене пред РС са представени длъжностните характеристики на длъжността „Началник Затвор“ ,“Зам.началник по социалните дейности“ и “Преподавател,център за професионално обучение“.

Съгласно чл.70,ал.5 от КТ за една и съща работа с един и същ работник или служител в едно и също предприятие,трудов договор със срок за изпитване може да се сключва само веднъж.Безспорно е установено по делото,че ищецът и въззивник пред окръжния съд е работил при същия работодател на длъжност в периода 06.03.2009г. до 10.02.2020г. „Началник на затвор II категория“ в затвора гр.П.,като това служебно правоотношение е прекратено по негово желание.

Съгласно правната теория и съдебна практика „клаузата със срок за изпитване,включена в трудов договор при формално спазени изисквания на чл.70 КТ-договорът да е първи между страните за определена длъжност,е недействителна поради заобикаляне на закона,когато с нея се цели не проверка на годността на работника за изпълняваната работа,а прекратяване

на договора с този работник по облекчения за работодателя ред на чл.71,ал.1 от КТ по причини,които не са свързани с изпълняваната работа. Ограничението на чл.70,ал.5 от КТ обхваща не само правоотношение между същите страни,но и ако след прекратяване на трудов договор за изпълнение определена длъжност е сключен нов трудов договор за същата по естеството си трудова функция със само формално нов работодател,който има същите собственици ,тъй като годността на работника или служителя да изпълнява работата вече е проверена.“/решение №26/28.02.2018г. на ВКС по гр.д.№2545/2017г.,трето г.о.,ГК/.В настоящия казус не е налице хипотезата на чл.74,ал.1 от КТ вр.чл.70,ал.5 от КТ вр.чл.71,ал.1 от КТ.

Окръжният съд намира за ирелевантно обстоятелството дали предходното правоотношение със същия работодател на ищеца-ГД“ИН“, е било служебно или по трудов договор.Същественото е с оглед характеристиките на съответната длъжност, че не се касае за „същата по съществото си трудова функция“ при сключване на трудовия договор №Л-2362/11.06.2020г.,т.е. не се сключва втори трудов договор с клауза „срок за изпитване“ „за една и съща работа“ с един и същ работник в едно и също предприятие.Фактът,че при изпълнение на длъжностите „Началник Затвор“ и “Зам.началник по социалните дейности“,ИВ. ХР. П. е извършвал и дейности по обучаване на служители,командировани в Учебния център,включван е в комисии по провеждане на изпити по теория и практика на курсисти в Учебен център към Затвора гр.П. и др. ,не може да обуслови извода за „сключен нов трудов договор за същата по естеството си трудова функция с процесния трудов договор от 11.06.2020г.,а оттам и за недействителност в този договор на клаузата със срок за изпитване от 6 месеца на осн.чл.74,ал1 от КТ вр.чл.70,ал.5 от КТ.

Правилно Пл.РС е разпределил доказателствената тежест по иска с пр.осн.чл.74,ал.1 от КТ,като е посочил,че в тежест на ищеца е да докаже чрез пълно и главно доказване наличието на порок ,от който твърди,че страда процесния трудов договор-недействителност поради противоречие със закона и да докаже наличието на предходен трудов договор с този работодател за изпълнение на същата работа ,с включена клауза по чл.70,ал.1 от КТ.Правилно РС е приел,че искът по чл.74,ал.1 от КТ е недоказан.От съпоставянето на дл.характеристики за длъжностите,заемани от

ищеца/независимо дали по служебно или трудово правоотношение/,е установено,че се касае за различни по своя характер служебни/трудова задължения,които не могат да бъдат приравнени на изрази „същата работа“ по см. на чл.70,ал.5 от КТ.

Въззивната инстанция споделя изложените правни изводи от Пл.РС досежно неоснователността и недоказаността на предявения иск с пр.основание чл.74,ал.1 от КТ.

Предвид изложеното следва да бъде потвърдено решението на Пл.РС в обжалваната му част,в която е отхвърлен като неоснователен и недоказан предявеният от ИВ. ХР. П. против ГД“ИН“-С., иск с правно основание чл.74,ал.1 от КТ за обявяване недействителността на трудов договор,сключен на 11.06.2020г. между ищеца и ГД“ИН“,поради противоречието му със закона,като правилно и законосъобразно.

На основание чл.78,ал.3 от ГПК и с оглед изхода на делото ,ищецът и въззивник в настоящото производство ИВ. ХР. П., ЕГН*****, гр.П. ,дължи заплащане на направените деловодни разноси за настоящата инстанция от въззиваемата страна ГД“ИН“-С..Претендира се юрк.възнаграждение на осн.чл.78,ал.8 от ГПК в размер на 200,00лв. Отчитайки фактическата и правна сложност на делото-трудова,предметът на обжалване пред въззивната инстанция, окръжният съд намира,че следва да се присъди юрк.възнаграждение в размер на 100,00лв. на осн.чл.78,ал.8 от ГПК вр.чл.23,т.1 от Наредба за заплащането на правна помощ.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА на осн.чл.272 от ГПК Решение № 260338/28.04.2021г. на Пл.РС ,постановено по гр. дело № 6523/2020 г. по описа на същия съд,в обжалваната му част,в която е отхвърлен като неоснователен и недоказан предявеният от ИВ. ХР. П., ЕГН*****,гр.П.

против ГД“ИН“-С., иск с правно основание чл.74,ал.1 от КТ за обявяване недействителността на трудов договор, сключен на 11.06.2020г. между ищеца и ГД“ИН“,поради противоречието му със закона .

ОСЪЖДА ИВ. ХР. П., ЕГН*****, гр.П. **ДА ЗАПЛАТИ** на ГД“ИН“,гр.С. деловодни разноси за настоящата инстанция в размер на 100,00лв.-юрк.възнаграждение на осн.чл.78,ал.8 от ГПК вр.чл.23,т.1 от Наредба за заплащането на правна помощ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване пред ВКС на РБ съгласно чл.280,ал.3,т.3 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____